

Sygn. akt I C 39/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Violetta Olborska

Protokolant: st. sek. sąd. Jolanta Ostrowska

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2015r. w Brzezinach na rozprawie

sprawy z powództwa **R. O.**

przeciwko (...) **SA w W.**

o zadośćuczynienie i o odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powódki R. O. kwoty :

a/ 27500zł (dwadzieścia siedem tysięcy pięćset) złotych tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

-13.000zł (trzynaście tysięcy) złotych od dnia 18 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty ;

- 14500zł (czternaście tysięcy pięćset)złoty od dnia 6 lutego 2015 r. do dnia zapłaty;

b/ 600zł (sześćset) złotych tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 9 marca 2015 r. do dnia zapłaty,

c/ 1507,09zł(jeden tysiąc pięćset siedem złotych dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

2. oddała powództwo w pozostałej części w zakresie żądania zadośćuczynienia i odsetek od kwoty 600 zł odszkodowania za okres od 6 lutego 2015 r. do 8 marca 2015 r. ,

3. umarza powództwo w pozostałej części w zakresie żądania odsetek,

4. nakazuje pobrać od pozwanego (...) SA w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Brzezinach kwotę 1746,20(jeden tysiąc siedemset czterdzieści sześć złotych dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconych kosztów postępowania

Sygn. akt I C 39/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 stycznia 2013r. R. O. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 13000zł. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 listopada 2012r. do dnia zapłaty. Powódka wniosła o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/pozew- k. 2 –6 /

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. W ocenie pozwanego wypłacone powódce w toku postępowania likwidacyjnego zadośćuczynienie w wysokości 2.500zł. jest odpowiednie i w

pełni rekompensuje doznaną krzywdę. Pozwany podkreślił, że ustalając wysokość zadośćuczynienia wziął pod uwagę stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku i inne podobne okoliczności.

/odpowiedź na pozew – k.34 - 35/

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów. Pełnomocnik powódki poparł powództwo

/protokół z rozprawy – k. 85 – 85 verte/

W piśmie z dnia 14 sierpnia 2015r. pełnomocnik powoda rozszerzył powództwo z tytułu zadośćuczynienia o kwotę 34400zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia rozszerzenia powództwa – z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, o kwotę 600zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia rozszerzenia powództwa – renty z tytułu zwiększonych potrzeb i wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 47400zł. zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od kwoty 13.000zł. od dnia wniesienia powództwa, co do kwoty 34400zł. z ustawowymi odsetkami od dnia rozszerzenia powództwa oraz kwoty 600zł. renty z tytułu zwiększonych potrzeb.

/pismo – k. 274 - 275/

Pełnomocnik pozwanego nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie. Pozwany podniósł, że brak podstaw do przyznania powódce zadośćuczynienia w wysokości 47400zł. objętej żądaniem pozwu. Pozwany wskazał, że przy ustaleniu wysokości należnego powódce zadośćuczynienia uwzględnić należy jedynie stwierdzony 3% trwały uszczerbek na zdrowiu na dzień wyrokowania i niedługi czas trwania cierpień w stopniu znacznym u powódki a także dobre rokowania co do stanu zdrowia. Pozwany zakwestionował żądanie odsetek za opóźnienie w zapłacie.

/pismo – k. 296 – 297 verte/

Pełnomocnik powódki poparł powództwo w rozszerzonym zakresie, pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa także w rozszerzonym zakresie. Pełnomocnik powódki sprecyzował roszczenie i wniósł o zasądzenie odsetek od kwoty 34400zł. zadośćuczynienia oraz o odsetek od kwoty 600zł. odszkodowania od 6 lutego 2015r. natomiast od kwoty 13.000zł. dochodzonej pierwotnie od dnia wniesienia powództwa.

/protokół z rozprawy – k. 313 – 313 verte/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lutego 2012r. powódka doznała obrażeń ciała na skutek wypadku komunikacyjnego, którego sprawca ubezpieczony był w pozwanym towarzystwie (...) S.A.. Powódka po wypadku była 2 dni hospitalizowana w Szpitalu (...) w B. (od 14 lutego do 16 lutego 2012r.) Została wypisana do domu z zaleceniem noszenia kołnierza ortopedycznego. Powódka podjęła dalsze leczenie w (...) zgodnie z zaleceniami lekarskimi. W marcu 2012r. powódka w związku z zaburzeniami snu, stanami depresyjnymi, odczuwanym niepokojem zgłosiła się do (...).

Od 19 lutego 2012 powódka leczona była w (...). Od 28 marca 2012r. powódka leczona była w (...) w K.. W dniach 17 – 20 września 2012r. powódka przebywała na Oddziale (...) Szpitalu w B.. W kwietniu 2012r. powódka wróciła do pracy.

W chwili wypadku powódka miała 23 lata. Pracowała w sklepie odzieżowym od około 1,5 roku. Na nic nie chorowała przed wypadkiem i nie zażywała na stałe żadnych leków. Po wypadku powódka nosiła miesiąc kołnierz ortopedyczny, wymagała pomocy przy czynnościach życia codziennego np. myciu, ubieraniu. Przez okres zimy z uwagi na odczuwane lęki nie jeździła samochodem jako kierowca. Obecnie powódka jest (...), zajmuje samodzielne stanowisko w (...)w A.. W dalszym ciągu powódka odczuwa dolegliwości bólowe, pojawia się także uczucie kłucia i mrowienia w palcach, napięcie szyi. Przy długotrwałym braku ruchu doznaje ucisków i sztywnienia. Zażywa wtedy leki przeciwbólowe np. N., I., N. oraz leki rozkurczowe. Powódka nie leczy się psychiatrycznie. R. O. przeszła testy sprawnościowe

w (...) mimo istniejących ograniczeń i dolegliwości bólowych. Powódka zakończyła leczenie neurologiczne, lecz się u ortopedy. Przeszła po wypadku dwie rehabilitacje. Przed wypadkiem czynnie uprawiała sport, była sprawna fizycznie. Obecnie ogranicza wykonywanie czynności wymagających większego wysiłku tj. dźwiganie, podnoszenie. Za konsultację neurochirurgiczną zapłaciła 150zł. Powódka brała leki przeciwlękowe A., których koszt wyniósł 60 zł. na miesiąc.

/dowód: wyjaśnienia powódki – k. 85 – k.85 verte w zw. z k. 313 – 313 verte, dokumentacja medyczna – k.14 - 29, k. 60 – 74, k. 103 - 109/

Powódka doznała urazu odcinka szyjnego kręgosłupa z dyskopatią C5 – 6, zespół korzeniowy szyjny czuciowy. Z pkt widzenia neurochirurga powódka doznała 5% uszczerbku na zdrowiu w związku ze zdarzeniem z dnia 14 lutego 2012r. Powódka wymagała pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życia codziennego przez okres 1 – miesiąca w wymiarze 2 godzin dziennie. Zakres cierpień fizycznych związany z odniesionymi obrażeniami był umiarkowanego stopnia przez okres około 2 miesięcy – okres pobytu na zwolnieniu lekarskim, obecnie jest stopnia lekkiego. Ze względu na młody wiek poszkodowanej i przewlekły charakter schorzeń kręgosłupa rozwijających się na podłożu pourazowym należy się liczyć z możliwością zaostrzenia dolegliwości, szczególnie w wieku średnim i starszym. Uzasadnione i konieczne jest kontynuowanie rehabilitacji przez powódkę. Wskazane jest korzystanie raz w roku z pakietu rehabilitacji ambulatoryjnej i raz na 2 – 3 lata turnusu sanatoryjnego. Koszty leczenia zachowawczego obejmowały zakup kołnierza ortopedycznego i leków M., K. w ilości opakowania miesięcznie.

/dowód: opinia biegłego – k.134 – 137/

Powódka nie doznała wstrząśnienia mózgu, w wyniku wypadku powódka nie doznała utraty przytomności.

/dowód: uzupełniająca opinia biegłego neurologa – k. 153 – 154/

Przyznany uszczerbek na zdrowiu powódki jest konsekwencją następstw przebytego urazu odcinka szyjnego kręgosłupa typu smągnięcia biczem. Powódka prezentowała w okresie luty – czerwiec 2012r. objawy korzeniowe ze strony odcinka szyjnego kręgosłupa. U powódki objawy występowały powyżej 6 miesięcy a diagnostyka nie była całkowicie zakończona. Podczas konsultacji neurologicznej stwierdzono obecność powikłań korzeniowych które były skutkiem przebytego urazu.

/dowód: uzupełniająca opinia biegłego – k. 167 - k. 171/

Powódka przeżyła krótkotrwale łagodne zaburzenie adaptacyjne. Objawy te trwały nie więcej niż 6 miesięcy. Powódka nie doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu z pkt widzenia psychiatry. Cierpienia fizyczne nie były nazbyt nasilone. Powódka ma dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego, niemożność wykonywania pełnych ruchów głowy, okresowo zawroty głowy.

Powódka nie wymaga leczenia psychiatrycznego. Winna skorzystać z porady psychologa, gdyż odczuwa wyizolowany objaw natury psychologicznej w postaci lęku przed wsiadaniem do samochodu jako kierowca.

/dowód: opinia biegłego psychiatry, k. 90 – 93, uzupełniająca opinia psychiatry , k. 172/

Objawy zaburzeń adaptacyjnych u powódki trwały krócej niż 6 miesięcy. Powódka wróciła do pracy po 2 miesiącach od wypadku. Zgłaszane przez powódkę lęki mają charakter fizjologiczny i nie spełniają pełnoobjawowego zespołu lękowego. Odczuwane dolegliwości wymagają interwencji psychologicznej.

/opinia biegłego – protokół z rozprawy – k. 215 – 215 verte/

uzupełniająca opinia – k. 101 – pismo

W wyniku wypadku powódka doznała urazu kręgosłupa szyjnego. Mogła doznać chwilowego oszołomienia bądź chwilowej utraty przytomności. Powódka nie doznała wstrząśnienia mózgu z kilkuminutową utratą przytomności. U

powódki stwierdzono zespół bólowy korzeniowy bez objawów ubytkowych. Z powyższego powodu powódka wymagała pomocy innych osób szczególnie w okresie 3 miesięcy po urazie. Nasilenie cierpienia fizycznego powódki były stopnia umiarkowanego. Drętwienie kończyn górnych, odczuwane przez powódkę były objawem pourazowej niestabilności kręgosłupa szyjnego. Rokowania powódki przy prawidłowo prowadzonej kinezyterapii są dobre.

/dowód: opinia biegłego neurologa – k. 111 – 112/

wnioski uzupełnienie – k. 122

Powódka doznała tzw. urazu biczowego. Wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu wyniosła 3%. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu związany z urazem kręgosłupa wyniósł 15%. Zakres ruchomości kręgosłupa szyjnego był znacznie ograniczony i przekraczał 20 stopni, ograniczone były ruchy rotacyjne. Cierpienia fizyczne spowodowane wypadkiem były dość znaczne w okresie pierwszego miesiąca po wypadku. Po tym okresie stopniowo się zmniejszały do poziomu przewlekłych dolegliwości bólowych o charakterze nawrotowym wymagających doraźnego stosowania. Powódka wymagała pomocy innych osób w czynnościach natury egzystencjalnej w wymiarze 2 godzin w czasie pierwszego miesiąca po wypadku. Uzasadnione jest leczenie rehabilitacyjne powódki i wskazane jest okresowe korzystanie przez powódkę z zabiegów fizykalnych w okresach nawrotów dolegliwości. Doznany uraz może mieć wpływa na ewentualny rozwój choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa. Dyskopatia u powódki ma charakter pourazowy.

/opinia biegłego ortopedy – k. 222 – 224, uzupełniająca opinia biegłego ortopedy – k. 264 - 265/

Powódce przyznano i wypłacono odszkodowanie w wysokości 2530zł. w tym kwotę 2500zł. tytułem zadośćuczynienia.

/pismo – k. 30, akta szkody PL (...) – k. 44 - 79/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia powódki, oraz dokumenty i opinie biegłych sądowych – ortopedy, neurologa, psychiatry które te dowody w za sadzie nie budziły wątpliwości. Zastrzeżenia do opinii biegłych zgłoszone w toku postępowania zostały wyjaśnione w toku opinii uzupełniającej.) Żadna ze stron nie zgłosiła dalszych zastrzeżeń czy uwag do opinii biegłego sądowego. Pełnomocnik pozwanego cofnął wniosek o konfrontację biegłych. Wszelkie wnioski dowodowe zgłoszone przez strony zostały zrealizowane.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Roszczenie powódki zasługuje w części na uwzględnienie.

Odpowiedzialność pozwanego nie budzi wątpliwości. Pozwany zapewniał ochronę ubezpieczeniową odpowiedzialnego za skutki zdarzenia z dnia 14 lutego 2012r. Przedmiotem sporu między stronami jest wysokość należnego powódce zadośćuczynienia za krzywdę.

Powódka wykazała, że poniosła szkodę.

Istnieje związek przyczynowy pomiędzy powstałą szkodą a zdarzeniem z dnia 14 lutego 2012r.

Podstawę prawną odpowiedzialności posiadacza pojazdu stanowi art. 436§1 k.c., na mocy którego samoistny posiadacz środka komunikacji wprawianego w ruch za pomocą sił przyrody odpowiada na zasadzie ryzyka za szkodę na osobie lub mieniu wyrządzoną przez ruch pojazdu.

Podstawę odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkodę wyrządzoną przez posiadacza pojazdu stanowi art. 822 §1 k.c., w myśl którego przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłaty określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z przepisem art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w art.444kc /uszkodzenia ciała, rozstrój zdrowia/ sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne /ból i inne dolegliwości/, cierpienie psychiczne /ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniem fizycznym lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np.: zeszpecenia, niemożności uprawiania działalności artystycznej, wyłączenie z normalnego życia/. Zadośćuczynienie ma przede wszystkim na celu złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych, zarówno tych już doznanych, jak i tych które zapewne nastąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, chodzi bowiem o jednorazową sumę przyznaną z tytułu zadośćuczynienia /Komentarz do kodeksu cywilnego, Księga trzecia, Zobowiązania, tom I, pod red. G. Bieniek, wydanie 6, W-wa 2006 r., str. 465/.

W ocenie Sądu powódce winna być przyznana kwota łączna 30.000 zł. tytułem zadośćuczynienia. Wskazana wyżej kwota stanowi właściwe zadośćuczynienie za doznane przez powódkę cierpienia fizyczne i psychiczne. Wyплаcone w toku postępowania likwidacyjnego zadośćuczynienie w wysokości 2500zł. nie było w ocenie Sądu adekwatne do występujących dolegliwości i skutków zdarzenia z dnia 14 lutego 2012r. Z uwagi na wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego zadośćuczynienie w wysokości 2500zł. dodatkowo, tytułem uzupełnienia, powódce należy się kwota 27.500zł.. Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd wziął pod uwagę z jednej strony stały uszczerbek na zdrowiu powódki w wysokości 8%, jako następstwo zdarzenia, a także nieodwracalny charakter zmian. Cierpienia powódki w początkowej fazie leczenia były znaczne a skutki zdarzenia powódka odczuwa do dnia dzisiejszego. W początkowych tygodniach po wypadku z uwagi na konieczność unieruchomienia poprzez stosowanie kołnierza ortopedycznego powódka wymagała pomocy w codziennych czynnościach. Powódka w dalszym ciągu odczuwa dolegliwości bólowe i nie ulega wątpliwości, że nie odzyskała pełnej sprawności, którą miała przed wypadkiem. Dolegliwości natury psychologicznej, których powódka doznała wymagają dodatkowej konsultacji. Wskazane jest by powódka nadal korzystała z rehabilitacji. Nie jest wykluczone, że doznany uraz wpłynie na ewentualny rozwój choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa powódki.

Nadto Sąd wziął pod uwagę fakt, iż przez okres ponad 6 miesięcy od wypadku u powódki występował uszczerbek na zdrowiu wynoszący 15%, który w wyniku leczenia zmniejszył się ostatecznie do 3% trwałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie schorzenia ortopedycznego. Przez ten czas nasilenia dolegliwości i ograniczenia ruchowe u powódki były znaczne. Podnieść należy, że ustalanie kwoty mającej rekompensować doznaną krzywdę i cierpienia należy odnieść do okoliczności konkretnej sprawy. Posługiwanie się tabelami procentowego uszczerbku na zdrowiu i stawkami za każdy procent tegoż procentowy uszczerbku pełni w gruncie rzeczy funkcję orientacyjną, pomocniczą. Ustalone, zatem zadośćuczynienie winno zrekompensować doznane cierpienia R. O..

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty. poszkodowanego, koszty konsultacji medycznych /Komentarz do kodeksu cywilnego, Księga trzecia, Zobowiązania, tom I, pod red. G. Bieniek, wydanie 6, W-wa 2006 r., str.451/.

Niewątpliwie w związku z zaistniałym zdarzeniem i powstałymi skutkami powódka poniosła koszty w wysokości nie mniejszej niż 600zł. Koszty te uznać należy za jak najbardziej celowe i uzasadnione, a przede wszystkim pozostające w adekwatnym związku przyczynowym z zaistniałym zdarzeniem. Powódka wymagała opieki w wymiarze 2 godzin dziennie, poniosła koszty prywatnej wizyty lekarskiej – 150 zł., koszty leków przeciwbólowych, przeciwzkrzepowych i zleconych przez psychiatrę. Biorąc pod uwagę wysokość obowiązującej stawki za usługi opiekuńcze w czasie, gdy powódka wymagała opieki oraz koszty poniesionych przez powódkę kosztów leczenia i prywatnych konsultacji przyjąć należy, że żądana przez powódkę kwota jest niższa od faktycznie poniesionych kosztów.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 paragraf 1 k.c. uznając ich zasadność od dnia 18 stycznia 2014r. co do żądanej pierwotnej kwoty 13000zł. , od dnia 9 marca 2015r. od kwoty 600zł. odszkodowania, oraz od kwoty 14500zł. od dnia 6 lutego 2015r. Nie uznając roszczenia w zakresie dodatkowej kwoty zadośćuczynienia pozwany opóźnił się z jego spełnieniem zadośćuczynienie w prawidłowej kwocie powinno być bowiem wypłacone w ciągu 30 dni od dnia zgłoszenia szkody zgodnie z treścią art. 817 §1 k.c. Szkoda w zakresie zadośćuczynienia została zgłoszona pismem z

dnia 24 października 2012r. a powództwo zostało wniesione dniu 18 stycznia 2013r. Żądanie zasądzenia odsetek od kwoty zadośćuczynienia od terminu nawet późniejszego niż 30 dni od zgłoszenia szkody jest więc uzasadnione.

Pozwany o żądaniu kwoty 600zł. odszkodowania dowiedział się w toku procesu po doręczeniu mu pisma procesowego pełnomocnika powoda nadanego dnia 30 stycznia 2015r. Nie uznając roszczenia popadł w zwłokę po upływie 30 – dniowego terminu ustalonego zgodnie z art. 817§1 i 2 k.c. W okolicznościach stanu faktycznego Sąd przyjął, iż dopiero od dnia 9 marca 2014r. żądanie co do kwoty odszkodowania stało się wymagalne licząc 7 dni na doręczenia pisma oraz 30 dni na zapłatę odszkodowania. Zgodnie z powyższym postanowił o ich naliczaniu od w/w daty umarzając powództwo w pozostałej części żądania odsetek, co do których żądanie cofnął.

O kosztach postępowania, w tym kosztach sądowych Sąd orzekł w myśl zasady wynikającej z art. 98 k.p.c. Strony reprezentowane były przez profesjonalnych pełnomocników.

Powódka wygrała sprawę w 58,54%. Łączne koszty postępowania wyniosły 10.002,20zł. Powódka winna ponieść tytułem kosztów kwotę 4146,91zł. Poniosła zaś tytułem kosztów łącznie kwotę 5654zł. (zaliczki na biegłych: 336,99zł., 300zł., 200,01zł., opłatę od pozwu - 650zł., opłatę od rozszerzonego powództwa - 1750zł., kwotę 2400zł. tytułem kosztów zastępstwa, kwotę 17zł. – tytułem pełnomocnictwa)

Strona pozwana poniosła koszty w wysokości 2602zł. Tytułem nieopłaconych kosztów postępowania nakazano od pozwanego pobrać kwotę 1746,20 zł. W związku z powyższym kwotę 1507,09zł. należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki.